

Labod

Močan kot speč vulkan,
bleščeč kot zimski dan
in čist kot v ognju žgan,
razpel perot
za dolgo pot
je bel labod

*In priletel je do trnove zavese, kjer
so strupeni trni grozili, da okužijo
vse, kar jim pride do ostrih konic.*

*Ko pa je labod šinil vanjo,
so se grozeči trni upognili
in širom razmaknili,
da prosto pot
je pred seboj
imel povesod
labod.*

*In priletel je do ognjene toče, kjer
so ostri zublji grozili, da opečejo
vse, kar jim pride pod žareči plaz.*

*Ko pa je labod zaplul vanjo,
so se zublji ublažili
in v cvetje spremenili,
da lahko pot
je pred seboj
imel povesod
labod*

*In priletel je do blaznega orkana, kjer
so tuleči sunki grozili, da obnorijo
vse, kar jim pride v njihovo himno.*

*Ko pa se je labod spustil vanj,
so se rjoveči sunki poskrili
in plahi pobegnili,
da mirno pot
je pred seboj
imel povesod
labod*

Tako je priletel do krajnega jezera, kjer
je pristal na obrežni skali, misleč, saj
potovanje ni tako naporno, kot pravijo.

LAKS Ko pa se je hrepeneče zagledal vanj,
je ostrmel

in on, ki prej ni nikdar klet,
je zdaj vzkipel:

O hudiča

CRN

Je nek kraj,

kot je razvidno
iz zemljevida

privida,

kjer je mogoče,

oziroma ti vsaj

nihče zato nič noče,

ležati na peščini

iz mehkih, vročih sanj

in brez skrbi mežikati jasnini

neba in se zanesti nanj.

V tej čudežni belini

prastarih skal,

ki se bleščijo vzdolž obal

v razžarjeni modrini

visokega neba,

ki se očetovsko smehlja

valovom hrepenenja,

je sonce

in mir.

Iz geografije življenja

Ko mi bo privid

prinesel zemljevid

obale, kjer ta kraj

je skrit,

tedaj

bom drugemu podaril svoj prezir

in šel bom z njo

iskat ta kraj

človeških sanj,

ki bo prav tam ostal,

čeprav

se morja zla zaganja vanj.